

Ἐπίκαιρο

Πορεία πρὸς Ἑμμαούς (Ἀνάσταση)

Ἔχετε συναντήσει, παιδιά, ἀπελπισμένους ἀνθρώπους; Πῶς εἶναι; Σκοτεινιασμένο τό πρόσωπό τους, δέν ἔχουν κουράγιο οὔτε νά μιλήσουν, σέρνουν τά βήματά τους...

Ἔτσι θλιμμένοι καί ἀπογοητευμένοι ἦταν δύο ἀπό τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, καθὼς προχωροῦσαν πρὸς τό χωριό τους, πρὸς **Ἑμμαούς**. Περπατοῦσαν ἀργά, τά βήματά τους βαριά, βαρύτερη ἢ καρδιά τους. Τήν πλάκωνε ἓνας μεγάλος πόνος. Γιά πολλή ὥρα ἔμεναν σιωπηλοί. Ἐπεῖτα ἔπιασαν μιά συζήτηση, ἀλλά μιλοῦσαν σιγά σιγά, λές καί φοβόντουσαν μήν τούς ἀκούσουν. Μιλοῦσαν γιά τόν Ἰησοῦ, τόν διδάσκαλό τους, πού μέσα σέ μιά νύχτα οἱ γραμματεῖς καί ἀρχιερεῖς Τόν συνέλαβαν, Τόν δίκασαν, Τόν καταδίκασαν σέ σταυρικό θάνατο. Αὐτό ἦταν πού τούς ἔκανε τόσο νά πονοῦν καί νά εἶναι ἔτσι σκυθρωποί.

Κάποια στιγμή ἄκουσαν πίσω τους βήματα. Γυρνοῦν νά δοῦν· κάποιος Ξένος προχωροῦσε. Σέ λίγο τούς πλησίασε, ἔφτασε πολύ κοντά τους, περπατοῦσε δίπλα τους.

- Τί συζητᾶτε καί εἶστε τόσο σκυθρωποί; τούς ρωτᾷ.

- Τί ἄλλο νά συζητᾶμε; Γιά τά γεγονότα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, τοῦ ἀπαντοῦν.

- Ποιά γεγονότα;

- Καλά, δέν ἔμαθες ἐσύ τί ἔγινε αὐτές τίς μέρες στά Ἱεροσόλυμα; Δέν ἄκουσες γιά τόν Ἰησοῦ τόν Ναζωραῖο; Κανείς προφήτης δέν μίλησε ποτέ ὅπως αὐτός. Τά λόγια Του μᾶς ἔδιναν δύναμη, φῶς, χαρά! Κι οὔτε κανείς ποτέ ἔκανε τόσο μεγάλα θαύματα! Ὁ Ἰησοῦς ἔδωσε μάτια σέ τυφλούς, σήκωσε παράλυτους ἀπό τό κρεβάτι τους, καθάρισε λεπρούς, ἀνέστησε νεκρούς, ἀκόμη καί τόν Λάζαρο στή Βηθανία, πού ἦταν τέσσερις μέρες στόν τάφο!

- Κι ὅμως, συνέχισε ὁ ἄλλος, οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ ἄρχοντές μας Τόν ἔπιασαν κρυφά τή νύχτα, Τόν καταδίκασαν καί Τόν σταύρωσαν! Ἐμεῖς ἐλπίζαμε ὅτι αὐτός ὁ Ἰησοῦς ἦταν ὁ Μεσσίας, ὁ σωτήρας μας. Τώρα γκρεμίστηκαν πιά τά ὄνειρά μας. Πᾶνε οἱ ἐλπίδες μας! Ἑσθί-σαν!

- Σήμερα εἶναι ἡ τρίτη μέρα ἀπό τότε πού ἔγιναν αὐτά. Καί πρῶι πρῶι μᾶς ξάφνιασαν κάποιες μαθήτριές Του. Πῆγαν στό μνῆμα νά προσφέρουν τά μύρα τους, μά δέν βρῆκαν ἐκεῖ τό σῶμα Του! Κι εἶδαν τάχα ἀγγέλους πού τοὺς εἶπαν ὅτι ζεῖ.

- Καί κάποιοι ἀπό τοὺς μαθητές Του ἔτρεξαν καί εἶδαν κι αὐτοί ἄδειο τόν τάφο. Ἀλλά ἐμεῖς δέν ἐλπίζουμε πιά ὅτι θά Τόν ξανα-δοῦμε.

Πῆρε τότε τόν λόγο ὁ Ξένος καί τοὺς εἶπε:

- ὦ, πόσο βραδυκίνητοι εἴστε στόν νοῦ καί στήν καρδιά! Γιατί δέν σκέφτεστε ὅτι ἔτσι πραγματοποιοῦνται ὅλα ὅσα εἶπαν οἱ προ-φῆτες; Δέν ἔπρεπε ὁ Μεσσίας νά πάθει πρὶν δοξασθεῖ;

Κι ἄρχισε νά τοὺς ἐξηγεῖ ὅλες τίς προφητεῖες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γιά τόν Μεσσία. Τά λόγια Του ἀπάλυναν τόν πόνο τους, τοὺς ἔδωσαν δύναμη καί παρηγοριά.

- Πρέπει ὅμως τώρα νά σᾶς ἀφήσω, τοὺς εἶπε, σάν κόντευαν νά φτάσουν στό χωριό τους. Πηγαίνω πιο μακριά.

Ἄ, τί κρίμα! Δέν θέλουν νά Τόν ἀποχωριστοῦν, δέν θέλουν νά χάσουν τή γλυκιά συντροφιά Του! Ἐπίμονα Τόν παρακαλοῦν: **«Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!»**, δηλαδή «μείνε μαζί μας!». Ψάχνουν νά βροῦν ἐπιχειρήματα, δικαιολογίες γιά νά Τόν κρατήσουν κοντά τους.

- Κοντεύει νά βραδιάσει, ἔφτασε ἡ μέρα στό τέλος της, μείνε μαζί μας!

- Θά σέ φιλοξενήσουμε, μείνε μαζί μας!

- Τά λόγια σου μᾶς ξεκούρασαν, μᾶς παρηγόρησαν, μείνε μαζί μας!

Τοῦ τό εἶπαν πολλές φορές: **«Σέ παρακαλοῦμε, μείνε μαζί μας!»**. Κι ὁ Ξένος δέχτηκε νά μείνει μαζί τους, νά φιλοξενηθεῖ στό σπίτι τους.

Τί χαρά πού ἔκαναν οἱ δύο μαθητές! Τοῦ ἔστρωσαν τό τραπέζι. Κι αὐτοί δέν μπορούσαν νά τό ἐξηγήσουν: Γιατί ἔνιωθαν τόσο ὁμορφα κοντά σ' αὐτόν τόν Ξένο; Ποῦ πῆγε ὁ πόνος, ἡ μελαγχολία, ἡ ἀπελπισία πού τούς πλάκωνε τήν καρδιά;

Πρίν ἀρχίσουν τό φαγητό, ὁ ἄγνωστος Φιλοξενούμενος πῆρε στά χέρια Του τό ψωμί, τό εὐλόγησε καί τούς τό μοίρασε. Μά... τί τούς θυμίζει αὐτή ἡ πράξη; Ποιός ἔτσι εὐλογοῦσε καί τούς μοίραζε τό ψωμί;

Τότε, παιδιά, ἄνοιξαν τά μάτια τους, Τόν κατάλαβαν, Τόν γνώρισαν: Ἦσαν ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀγαπημένος τους διδάσκαλος! Μά πῶς τόση ὥρα δέν τό εἶχαν καταλάβει; Ἀφοῦ **ἔνιωθαν μέσ στήν καρδιά τους ἕνα φῶς, μία ἅγια φωτιά καθὼς τούς μιλοῦσε!**

Δέν μπόρεσαν ὅμως τίποτε ἀπ' αὐτά νά ποῦν στόν Χριστό, γιατί χάθηκε ἀπό ἀνάμεσά τους. Ἦσαν πλέον ἀναστημένος καί μπορούσε νά ἐμφανίζεται ἀλλά καί νά γίνεται ἄφαντος ὅποτε τό ἤθελε.

Οἱ δύο μαθητές σηκώθηκαν καί τήν ἴδια ὥρα ξεκίνησαν νά γυρίσουν πίσω στά Ἱεροσόλυμα. Δέν ἔσερναν τώρα τά βήματά τους. Σάν νά εἶχαν φτερά στά πόδια τους! Τά πρόσωπά τους ἔλαμπαν

ἀπό χαρά. Λαχταροῦσαν νά φτάσουν τό γρηγορότερο στούς ἄλλους μαθητές γιά νά τούς ποῦν ὅτι ἀληθινά ὁ Χριστός ἀναστήθηκε, Τόν εἶδαν οἱ ἴδιοι ἀναστημένο!

«Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!»

Αὐτή τή μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι ὁ Χριστός μας ἀναστήθηκε, δέν χορταίνουν νά τή διαλαλοῦν οἱ πιστοί. Ἡ Ἀνάσταση μᾶς βεβαιώνει, παιδιά, ὅτι ὁ Χριστός, πού εἶχε τή δύναμη νά ζωντανέψει ἀπό τούς νεκρούς, εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός! Μετά τό Πάσχα, μέχρι τή γιορτή τῆς Ἀνάληψης, σαράντα μέρες αὐτόν τόν χαιρετισμό ἀνταλλάσσουν μεταξύ τους οἱ χριστιανοί:

- Χριστός ἀνέστη!

- Ἀληθῶς ἀνέστη!

Ἐπάρχει μεγαλύτερη χαρά; Νικήθηκε ὁ πιο φοβερός ἐχθρός μας, ὁ θάνατος! Καί ὁ ἀναστημένος Χριστός μένει συνεχῶς μαζί μας, δίπλα μας κάθε στιγμή! Στ' ἀλήθεια (μαζί μέ τά παιδιά φωνάζουμε τά δύο παρακάτω συνθήματα, βλ. ἐποπικό ὑλικό):

**α. Κοντά στόν παντοδύναμο Χριστό
δέν ἔχω τίποτε νά φοβηθῶ!**

**β. Ἡ παρουσία Σου, Χριστέ, κοντά μου
ἀσφάλειά μου καί χαρά μου!**

Γιά νά μείνει ὅμως, παιδιά, ὁ Χριστός μαζί μας, χρειάζεται νά Τοῦ τό ζητήσουμε. Εἶναι ὁ πιο εὐγενικός ἐπισκέπτης! Ἔρχεται κοντά μας, μόνο ἂν Τόν προσκαλέσουμε. Θυμάστε οἱ δύο μαθητές Του πῶς Τόν παρακαλοῦσαν ἐπίμονα; **«Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!»**, «μείνε μαζί

μας!». Τοῦ τό εἶπαν πολλές φορές μέ ὅλη τους τήν καρδιά, γιατί δέν ἤθελαν νά χάσουν τή συντροφιά Του.

Κι ἐμεῖς, παιδιά, πολλές φορές καί μέ ὅλη μας τήν καρδιά ἄς ἐπαναλαμβάνουμε αὐτή τή γλυκιά προσευχή στόν Χριστό μας: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!» (μποροῦμε νά τό δείξουμε γραμμένο στά παιδιά, βλ. ἐποπτικό ὑλικό, καί νά τό ἐπαναλάβουμε μαζί τους δυό τρεῖς φορές, ὁλοένα καί δυνατότερα).

■ Στόν δρόμο πού περπατᾶμε, καθώς πηγαίνουμε στό σχολεῖο μας ἢ ὅπουδήποτε ἄλλοῦ, ἄς τό ψιθυρίζουμε: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!».

■ Πρίν ἀρχίσουμε νά μελετᾶμε τά μαθήματά μας, νά Τοῦ τό λέμε μυστικά: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!».

■ Τό βράδυ πρίν μᾶς πιάσει ὁ ὕπνος νά Τοῦ τό ζαναλέμε: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!».

■ Σέ κάθε μας προσευχή νά τό ζητοῦμε: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!».

■ Κι ἂν κάτι μᾶς στεναχωρεῖ, μᾶς δυσκολεύει, νά παρακαλοῦμε τόν Χριστό: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!».

■ Ἄν ἡ οἰκονόμειά μας ἀντιμετωπίζει ἓνα σοβαρό πρόβλημα, νά προσευχόμαστε: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!».

■ Καί γιά τήν πατρίδα μας, στίς δύσκολες μέρες πού περνᾶ, ἀλλά καί γιά ὅλο τόν κόσμο εἶναι ἀνάγκη ἰδιαίτερα νά Τόν παρακαλοῦμε νά μένει μαζί μας: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν!».

Ἐπίμονα, ὅπως οἱ δυό μαθητές, νά ζητοῦμε, παιδιά, ἀπό τόν Χριστό νά μένει μαζί μας καί τότε θά ἀπολαμβάνουμε σ' ὅλη μας τή ζωή τήν πιό γλυκιά συντροφιά! (Προτεινόμενα τραγούδια: α) «Τί νά φοβηθῶ» ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Α'», ἔκδ. 2007, σ. 63· CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 16, β) «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν», CD «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν», ἀρ. 1, βλ. ἐποπτικό ὑλικό).

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Έγχρωμη εικόνα.
2. Τά συνθήματα τοῦ μαθήματος.
3. Ἀναστάσιμη προσευχή.
4. Καταβασίες τοῦ Πάσχα σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
5. Ἀναστάσιμα τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
6. Παιχνίδι.
7. Πασχαλινὴ κατασκευή.